

ringer med de dertil hørende Vædringer. Disse ere ordnede i særskilte Rækker, saaledes at der haves et samlet Overblik over dem. Derefter følger en Del finansielle Oversigter, som Regeringen har ladet udarbejde efter Udvalgets Opfordring, og endelig kommer der en Samling forskellige Andragender. Blandt Bilagene findes Side 89 en Oversigt over forhøjede Toldstatter paa Luksusvarer, som man i Toldkommissionen var bleven enig om, men som man i Udvalget til Dels er gaaet bort fra igen. Side 88 findes Englands Toldtarif, som flere Udvalgsmedlemmer have ønsket at faa trykt som Bilag. Regeringen havde i Forvejen givet os et Bind med Tysklands, Sveriges, Norges og Hollands Toldtariffer, og vi mente, at det kunde være heldigt, at vi ogsaa fik Englands Toldtarif med i denne Række.

Siden jeg gaar over til at omtale Fler-tallets Vædringsforslag, skal jeg tillade mig at give nogle faa orienterende Oplysninger. Toldindtægterne i 1894 vare 23,946,743 Kr., altsaa henimod 24 Mill. Kr., i 1895 25,720,236 Kr. og i 1896 26,939,489 Kr. Der viser sig saaledes en Stigning i Toldindtægterne af ca. 3 Mill. Kr. i Løbet af de sidste 3 Aar. Da nu Tariffen er foreløbet og paa mange Punkter indeholder Uretfærdigheder, hvis Fjernelse vistnok maa anerkendes som ønskelig fra alle Sider, saa er Gennemførelsen af en tidssvarende Toldreform en af Lovgivningsmagtens vigtigste Opgaver. Regeringen har selv erkendt dette, da den i sin Tid nedsatte Toldkommissionen. Medlemmerne af denne Kommission have, som bekendt, arbejdet i 1½ Aar, og de have arbejdet med det Formaal, som hele Betænkningen viser, og som deres Forslag bekræfter, at naa en Overenskomst. Man blev ganske vist ikke færdig, men man opnaaede dog en hel Del vigtige Kompromis'er for forskellige vigtige Varegrupper's Bedkommende. Jeg skal saaledes nævne Metalvarer, Maskiner, Glasvarer, Porcelæn, Fajance, Stenvarer, Stentsøj, Tømmer og Træ, Apotekervarer, Bogmagerarbejde og en Del forskellige andre Ting. Om alle disse Varegrupper og Varer blev man enig i Toldkommissionen. Man kan med en vis Berettigelse sige, at man der var bleven færdig med den ene Halvdel, og den anden Halvdel fik Udvalget at manøvrere med. Nu havde vi i Udvalget ligesom Medlemmerne af Toldkommissionen Valget imellem to Beje. Man kunde enten dele sig i to Grupper, Frihandelsvennerne paa den ene og Protektionister paa den anden Side, og saa kunde hver af Grupperne afgive sin Be-

tænkning og saa overlade til Tingene at stemme over dem. Da denne Vej imidlertid efter 25 Aars fortsatte Forsøg ikke har ført til Maalet, foretrak man denne Gang fra flere Sider i første Række at forhandle om Toldreformen som en Samfundssag, og man trængte derfor de separatistiske Tilhøjeligheder tilbage. Man arbejdede i det Hele videre ganske i det samme Spor, som Toldkommissionen havde anvist, og som Finansministeren ved første Behandling havde udtalt Ønskeligheden af, at man skulde følge. Blandt de Ting, der have været meget omstridte i Udvalget, hører i første Række Principet om Værditolden. Det samme havde været Tilfældet inden for Toldkommissionen, hvor man ikke naaede til Enighed om dette Punkt. Det er en bekendt Sag, at Venstre i mange Aar har holdt paa, at man af Hensyn til at fremskaffe en nogenlunde retfærdig Toldbeskatning skulde indføre Værditold paa mange Punkter, hvor den ikke findes i den nu bestaaende Toldtarif. Det er ingenlunde saaledes, som mange have antaget, at Værditolden er ukendt i vor Tarif. Tværtimod findes den mange Steder, og man ønskede fra Venstres Side at faa den gennemført paa en hel Del forskellige ny Punkter. Imidlertid var man allerede inden for Toldkommissionen fra Venstres Side gaaet saa vidt, at man havde frasøgt Størstedelen af disse Krav om at faa Værditolden indført. Der var kun ganske enkelte Positioner, hvor man endnu havde fastholdt Værditolden, det var f. Eks. for Tobak og Cigarer, Salanterivarer, Possément- og Knapmagerarbejde, Hatte og Huer og Gulvtæppetøj. Hele Spørgsmaalet var saaledes blevet trængt sammen til et forholdsvis lille Omraade. Da vi nu i Udvalget begyndte at arbejde, blev der straks fra Tobakfabrikanternes Side sendt os en hel Del Fremstillinger, der viste, at det vilde være saa godt som uigenneførligt at fortolde Tobak efter Værdien, naar man ikke vilde odelægge vor ret betydelige Eksportindustri paa Tobakkens Omraade. Man drøftede denne Sag frem og tilbage, og til syvende og sidst blev man enig om, at det vist var bedst for Tobakkens Bedkommende — der var en af de vigtigste Poster — at frasøge Værditoldkravet og gaa over til Vægttold. Blandt de Indvendinger, man havde gjort mod Værditolden fra Tobakfabrikanternes Side, var navnlig den, at vi have en betydelig Eksportindustri, og at man ikke vilde kunne blande de forskellige Arter Tobak sammen og lave dem om til Skraatobak eller Røgtobak etc., og saa faa Tolden godtgjort ved Udførselen. Det vilde være saa godt som umuligt at gennemføre